

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
GENERALINĖ PROKURATŪRA**

**PROKURORŲ ETIKOS KOMISIJOS
IŠVADA
DĖL ŠIAULIŲ APYGARDOS PROKURATŪROS PROKURŲ A. P., K. Š. IR A. M.
VEIKSMŲ**

2015 m. balandžio 28 d. Nr. 1.6-14
Vilnius

Prokurorų etikos komisija (toliau – Komisija), 2015 m. balandžio 7 d. ir 14 d. posėdžiuose, vykusiųose Generalinėje prokuratūroje, dalyvaujant Komisijos pirmininkei Vidai Ramanauskienei, Komisijos nariams Alvydui Benošiui, Renaldai Kučinskaitei, Mildai Vainiutei, Gintautui Valickui, Olgai Zabelinai, sekretoriaujant Monikai Kalinauskienei ir Gintarei Bliujienei, atlikusi tyrimą ir išnaginėjusi Lietuvos Respublikos generalinio prokuroro Komisijai perduotus:

1) Šiaulių apygardos prokuratūros prokuroro A. M. 2015-03-09 tarnybinį pranešimą dėl Šiaulių apygardos prokuratūros vyriausiojo prokuroro A. P. ir Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo skyriaus vyriausiojo prokuroro K. Š. galimai padarytų Lietuvos Respublikos prokuratūros įstatymo ir Prokurorų etikos kodekso pažeidimų (reg. Nr. 17.1-3794),

2) Šiaulių apygardos prokuratūros vyriausiojo prokuroro A. P. 2015-03-16 paaiškinimą kreipimąsi, kuriuo prašoma pradėti tyrimą dėl jo (A. P.) ir K. Š. galimai neteisėtų ir neetiškų veiksmų prokuroro A. M. atžvilgiu ir įvertinti prokuroro A. M. galimai neetiškus veiksmus (reg. Nr. 17.1-3965),

ir Komisijoje gautą, Komisijai adresuotą prokuroro A. P. 2015-03-16 paaiškinimą ir visą kreipimąsi nagrinėjimo metu gautą medžiagą,

n u s t a t ė:

Generalinėje prokuratūroje 2015-03-13 gautas A. M. 2015-03-09 tarnybinis pranešimas, kuriuo generaliniam prokurorui pranešama, kad 2014-12-05 Šiaulių apygardos prokuratūroje jis patyrė neteisėtą ir neetišką aukštesniųjų prokurorų poveikį.

Pranešime A. M. nurodė, kad 2014-11-19 priėmė nutarimą nutraukti ikiteisminį tyrimą byloje Nr. pagal Baudžiamojo kodekso 225 straipsnio 1 dalį. Apie šį sprendimą elektroniniu paštu informavo savo tiesioginį vadovą Šiaulių apygardos prokuratūros Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo skyriaus vyriausiąjį prokurorą K. Š., išsiųsdamas patikrinti sprendimo kopiją. Ikiteisminis tyrimas buvo atskirtas iš kito ikiteisminio tyrimo (Nr.), surinkus duomenis, kad VŠĮ Šiaulių Respublikinės ligoninės generalinis direktorius P. S. galimai priėmė kyšį, už atlygį padėdamas bendrovei UAB „*laimėti didelės vertės statybos VŠĮ Šiaulių Respublikinėje ligoninėje darbų konkursus.* Tyrimas buvo nutrauktas nenustačius pakankamai duomenų, patvirtinančių, kad P. S. padarė nusikalstamas veikas, numatytas Baudžiamojo kodekso 225 straipsnio 1 dalyje ir 228 straipsnio 1, 2 dalyse, tačiau ikiteisminio tyrimo metu surinkti duomenys leido pagrįstai manyti, kad P. S. supainiojo viešuosius ir privačius interesus. Dėl to surinkta medžiaga A. M. sprendimu perduota Lietuvos Respublikos vyriausiajai tarnybinės etikos komisijai (toliau – VTEK).

2014-11-27 Šiaulių apygardos prokuratūroje buvo gautas ir jam nukreiptas P. S. rašytinis prašymas pateikti procesinio sprendimo kopiją byloje (Nr.). Tą pačią dieną A. P., paskambinęs tarnybiniu telefonu, paprašė persiųsti jam elektroniniu paštu 2014-11-19

nutarimą nutraukti ikiteisminį tyrimą aptariamoje byloje, taip pat nurodė užėti pas jį kitą dieną iš ryto.

2014-11-28 jam užėjus pas A. P., pastarasis, pasidomėjęs ikiteisminio tyrimo rezultatais ir priimto sprendimo argumentais, paklausė, ar būtų galima P. S. pateikti nutarimo nutraukti ikiteisminį tyrimą kopiją. Kaip ikiteisminį tyrimą kontroliavęs prokuroras, žinodamas, kad P. S. buvo apklausiamas byloje vadovaujantis Baudžiamojo proceso kodekso 80 straipsnio 1 punktu ir 82 straipsnio 3 dalimi, jis nusprendė, kad nutarimo nutraukti ikiteisminį tyrimą pateikimas P. S. nepadarys žalos jau baigtam tyrimui, todėl atsakė teigiamai.

2014-12-05 A. M. buvo paprašytas skubiai užėti pas A. P. Paaiškinus, kad skuba į teismo posėdį, buvo paprašytas užėti trumpam. Atėjęs pamatė prie stalo sėdinčius A. P., K. Š. ir P. S. A. P. paklausė, ar būtų galima P. S. susipažinti su VTEK perduota medžiaga. Jis atsakęs, kad ši medžiaga buvo ikiteisminio tyrimo dalies dokumentų kopijos, o pati ikiteisminio tyrimo medžiaga gražinta Specialiųjų tyrimų tarnybos Šiaulių valdybai. Tada A. P. paklausė, kieno iniciatyva buvo perduoti medžiagą VTEK: Specialiųjų tyrimų tarnybos pareigūnų ar jo. A. M. atsakęs, kad sprendimus byloje priima savarankiškai ir tai buvo jo sprendimas. Tada A. P., stebint pašaliniam asmeniui P. S., pradėjo A. M. atvirai priekaištauti, kad jis yra labai savarankiškas, nederina savo sprendimų su vadovais ir gyvenimas parodys, ar tai yra gerai. Prokuroras K. Š. pasakė, kad sprendimas nutraukti ikiteisminį tyrimą yra neįsiteisėjęs, nes aukštesnysis prokuroras gali jį panaikinti, todėl prieš siunčiant medžiagą VTEK reikėjo sulaukti nutarimo patikrinimo, o tik po to priimti sprendimą dėl medžiagos išsiuntimo.

Suvokdamas tokio aukštesniojo prokuroro reikalavimo nepagrįstumą ir neteisėtumą jis K. Š. atsakęs, kad Baudžiamojo proceso kodekse nenumatyti aukštesniojo prokuroro tikrinimo procedūros terminai. Į tai K. Š. atsakė, kad tam yra „protingi“ terminai. Pokalbio metu nebuvo nurodytas nei vienas konkretus argumentas dėl A. M. sprendimo neteisėtumo ar nepagrįstumo, jis buvo kritikuojamas dėl per didelio savarankiškumo ir savo sprendimų nederinimo su aukštesniaisiais prokurorais, t. y. su A. P. ir K. Š. Pastarasis aiškiai pasakė, kad nutarimas nutraukti ikiteisminį tyrimą jo sprendimu gali būti panaikintas ir tuomet VTEK neturės pagrindo tęsti tyrimą dėl P. S. veiksmų. Prokuroro supratimu, tokio rezultato ir bus siekiama. Vėlesni įvykiai tai patvirtino.

A. M. 2015-12-05 incidentą vertina kaip atvirą jo, kaip prokuroro, pažeminimą ir bauginimą pašalinio asmens akivaizdoje. Prokuroro nuomone, tai yra atviras kišimasis į prokuroro veiklą, siekiant paklusnumo ir galimų neteisėtų nurodymų vykdymo. Nurodytas atvejis nebuvo vienintelis. Dėl tokių aukštesniųjų prokurorų veiksmų jis jaučiasi nesaugiai ir prašo įvertinti susidariusią situaciją.

A. M. 2015-03-09 tarnybinis pranešimas generalinio prokuroro 2015-03-13 rezoliucija buvo perduotas Vidaus tyrimų skyriui išvadai dėl tyrimo atlikimo pateikti.

Vidaus tyrimų skyriaus l. e. p. vyriausioji prokurorė V. D. prašymu prokuroras A. P. pateikė paaiškinimą. Paaiškinimas kartu su pridėtais dokumentais, patvirtinančiais paaiškinimo teiginius, Generalinėje prokuratūroje gautas 2015-03-17 (reg. Nr. 17.1-3965).

Prokuroro A. P. paaiškiniame teigiama, kad prokuroras A. M. Generalinės prokuratūros vadovams sąmoningai teikia neišsamią ir neteisingą informaciją, taip siekdamas atkeršyti A. P. ir K. Š. bei tyčia sužlugdyti planuojamą skelbti atranką į Šiaulių apygardos prokuratūros vyriausiojo prokuroro pareigas.

Prokuroro A. P. teigimu, ikiteisminis tyrimas Nr. dėl galimo VŠĮ Šiaulių ligoninė direktoriaus P. S. kyšininkavimo buvo pradėtas 2014-05-19, atskyrus iš prokuroro D. M. kontroliuoto ikiteisminio tyrimo Nr. dėl UAB „...“ vadovo, buhalterės padarytų nusikalstamų veikų. Tyrimas buvo baigtas 2015-02-20. Iš prokuroro D. M. niekada nebuvo gauta jokių nusiskundimų dėl neteisėto poveikio ar dėl byloje priimtų procesinių sprendimų. Nuo ikiteisminio tyrimo Nr. pradžios iki prokuroro A. M. sprendimo nutraukti tyrimą jis nėra daręs jokie poveikio prokurorui A. M., šioje byloje jo nieko neprašė, nebendravo su juo dėl tyrimo eigos, nebuvo

susipažinęs su ikiteisminio tyrimo medžiaga, nenagrinęs nei vieno proceso dalyvio skundo, prašymo ar pan. Nedarė poveikio ir dėl prokuroro A. M. sprendimo išsiųsti medžiagą VTEK.

Prokurorui A. M. priėmus sprendimą nutraukti ikiteisminį tyrimą, 2014-12-05 pas jį, kaip Šiaulių apygardos prokuratūros vadovą, į oficialų priėmimą užsiregistravo ir atvyko VŠĮ Šiaulių ligoninė direktorius J. S. Pareiškėją prokuratūroje jis priėmęs vadovaudamasis Asmenų aptarnavimo Lietuvos Respublikos prokuratūroje tvarkos aprašu, patvirtintu Lietuvos Respublikos generalinio prokuroro 2014-10-03 įsakymu Nr. I-198 (prie paaiškinimo pridėtas Šiaulių apygardos prokuratūros lankytojų žurnalo išrašas Nr. 1193).

A. P. teigimu, ligoninės vadovas prašė esant galimybei paaiškinti prokuroro sprendimo motyvus bei padarytas išvadas, nes, jo nuomone, prokuroras padarė akivaizdžiai nepagrįstą, jam visiškai nesuprantamą ir nemotyvuotą išvadą, be to, tokių išvadų pagrindu kreipėsi į VTEK. Susipažinęs su pareiškėjo nurodytomis aplinkybėmis ir prokuroro sprendimu, tačiau neturėdamas visos bylos medžiagos ir nežinodamas jos turinio, nesupratęs kai kurių prokuroro A. M. motyvų ir išvadų, negalėjo pareiškėjui jų paaiškinti, todėl pakvietė Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo skyriaus vyriausiąjį prokurorą K. Š. ir prokurorą A. M. Prokuroro A. M. paprašė išsamiau paaiškinti pareiškėjui priimto sprendimo motyvus. Pastarasis atsiprašė dėl to, kad neturi daug laiko, nes skuba į teismo posėdį, trumpai paaiškino savo sprendimo motyvus ir išvyko į teismą. P. S. neįtikino prokuroro A. M. nurodyti išsamesni sprendimo motyvai, tad jam buvo pasiūlyta palikti atsineštą skundą ir laukti rašytinio aukštesniojo prokuroro sprendimo ir paaiškinimų.

2014-12-05 P. S. užregistravo skundą dėl 2014-11-19 prokuroro A. M. sprendimo nutraukti ikiteisminį tyrimą Nr., kuris buvo adresuotas tiesioginiam prokuroro A. M. vadovui K. Š. Į skundo nagrinėjimo procesą A. P. nesikišo, įtakos nedarė.

2014-12-19 dienraštyje „Lietuvos rytas“ pasirodė publikacija, kurioje buvo suabejota, ar prokuroro A. M. sprendimas nutraukti ikiteisminį tyrimą dėl galimo P. S. kyšininkavimo yra teisėtas. Publikacijoje buvo teigiama, kad prokuroras buvo galimai suinteresuotas tokio sprendimo priėmimu.

2014-12-23 prokuroras K. Š., patikrinęs ikiteisminio tyrimo Nr. medžiagą, panaikino 2014-11-19 prokuroro A. M. nutarimą ir ikiteisminį tyrimą atnaujino. Aukštesnysis prokuroras pripažino, kad tyrimas atliktas neišsamiai, A. M. padarytos išvados yra prieštaringos. Tyrimą organizuoti ir jam vadovauti pavesta kitam prokurorui. Jokios įtakos skiriant kitą prokurorą A. P. nedarė, su paskirtu kontroliuoti minėtą tyrimą prokuroru apie bylą nekalbėjo. Iš esmės nežino, kokia tyrimo eiga ir koks bus galutinis rezultatas dėl A. M. sprendimo nutraukti ikiteisminį tyrimą.

A. P. teko bendrauti su A. M. dar kelis kartus A. M. iniciatyva ir bendraujant jokių priekaištų dėl A. P. ar tiesioginio savo vadovo elgesio susitikimo su P. S. metu prokuroras A. M. nereiškė. Priekaištų prokuroras nereiškė daugiau kaip tris mėnesius, priešingai, nuogąstavo, kad dėl skubėjimo į teismo posėdį nespėjo P. S. išsamiai išaiškinti savo sprendimo motyvų, dėl to po kurio laiko buvo dar kartą pasikvietęs P. S. į savo kabinetą ir jam dar kartą išsamiau paaiškino sprendimo motyvus. Prokuroras A. M. skundėsi ir priekaištavo, kad dėl šios bylos spaudoje jis buvo nepagrįstai apšmeižtas kaip prokuroras, o A. P. ir Generalinė prokuratūra nesiėmė jokių veiksmų melagingai informacijai paneigti bei jį apginti. Prokuroras taip pat nuogąstavo dėl to, kad jo tiesioginis vadovas K. Š. ne pirmą kartą, greičiausiai dėl asmeninių motyvų, nepagrįstai naikina jo sprendimus, vėliau tokius duomenis įrašo į jo atestacijos lapą.

Dėl šių priekaištų A. P. pasakęs, kad neturi pagrindo abejoti prokuroro K. Š. sprendimu panaikinti 2014-11-19 nutarimą, o jis pats sprendime ne tik nepagrįstai ėmė vertinti ir padarė išvadas remdamasis kito prokuroro organizuojamo tyrimo medžiaga, bet už šį prokurorą priėmė sprendimą ne savo byloje, t. y. viršijo savo kompetenciją, taip pat išsakė abejonę dėl to, ar sprendimas kreiptis į VTEK skubotai priimto, neišsamaus ir prieštaringo nutarimo pagrindu buvo teisingas. Suabejojo, ar prokuroras tinkama forma kreipėsi į VTEK, nes tik išsiuntė 2014-11-19 nutarimą, nenurodęs jokių faktinių aplinkybių, nepateikdamas jų vertinimo ir galimai nustatytų padarytų viešų ir privačių interesų pažeidimų.

A. P. ir kiti vadovai nesiėmė jokių priemonių, kad prokuroro sprendimas kreiptis į VTEK būtų atšauktas, tik siekė užtikrinti, kad ikiteisminis tyrimas būtų atliktas kuo išsamiau ir skaidriau, todėl sprendimas nutraukti ikiteisminį tyrimą buvo panaikintas ir tyrimas atnaujintas.

A. P. atkreipė dėmesį į tai, kad Šiaulių apygardos prokuratūros veiklos teritorijoje jau seniai yra susiformavusi praktika, kad net ir tais atvejais, kai prokuroras nesikreipia į VTEK, tai padaro Specialiųjų tyrimų tarnybos Šiaulių valdybos pareigūnai. Dėl to prokuratūros vadovai neturėjo ir negalėjo turėti jokio tikslo priekaištauti dėl to, kad prokuroras kreipėsi į VTEK.

Siekiant mažinti korupcijos riziką Šiaulių apygardos prokuratūroje, A. P. sprendimais (2014-03-25 įsakymas Nr. V5-10, 2014-03-20 pavedimas Nr. PK5-2) visi prokuratūros padalinių vadovai įpareigoti tikrinti kiekvieno sprendimo nutraukti ikiteisminį tyrimą teisėtumą ir pagrįstumą tais atvejais, kai byloje nėra nukentėjusiais ar civiliniais ieškovais pripažintų asmenų arba nebuvo pareiškėjų, turinčių teisę paduoti skundą. Taigi, dėmesys šiam ikiteisminiam tyrimui nurodytomis aplinkybėmis nebuvo niekuo išskirtinis, nes jame dėl galimai padarytos korupcinio pobūdžio veikos nebuvo nei nukentėjusiojo, nei civilinio ieškovo.

A. P. taip pat pažymėjo, kad po publikacijoje dienraštyje „Lietuvos rytas“ itin keistai atrodo prokuroro A. M. pozicija ir noras ne pačiam pasiaiškinti, bet priversti dėl prokuroro priimto nepagrįsto sprendimo nutraukti ikiteisminį tyrimą Nr. aiškintis kitus, t. y. A. P. ir sprendimą panaikinusį K. Š. Sunkiai logiškai suvokiamas prokuroro A. M. elgesys, kai daugiau nei keturis mėnesius jis savo vadovams deklaruoja vieną, o po to dėl tariamai netinkamo A. P. ir K. Š. elgesio kreipiasi į Generalinę prokuratūrą.

A. P. įsitikinimu, tokį neadekvatų prokuroro A. M. elgesį nulėmė įsitikinimas, kad A. P. turėjo tiesioginę įtaką prokuroro A. M. nepaskyrimui į Šiaulių apylinkės vyriausiojo prokuroro pavaduotojo pareigas; kad A. P. galimai yra susijęs su žurnalisto G. Š. publikacijomis dienraštyje „Lietuvos rytas“; kad jo tiesioginis vadovas K. Š. jį nuolatos nepagrįstai persekioja ir kenkia, taip pat siekis už tai atkeršyti sužlugdant atranką į Šiaulių apygardos vyriausiojo prokuroro pareigas, užkirsti kelią A. P. ir K. Š. dalyvauti atrankoje į Šiaulių apygardos vyriausiojo prokuroro pareigas ar taip daryti poveikį atrankai.

Tokias išvadas leido padaryti tai, kad po publikacijos dienraštyje „Lietuvos rytas“ prokuroras jam ir Generalinės prokuratūros vadovybei priekaištavo, kad jis spaudoje buvo nepagrįstai apšmeižtas kaip prokuroras, o A. P. ir Generalinė prokuratūra nesiėmė jokių veiksmų melagingai informacijai paneigti bei jį apginti. Tokią nuomonę prokuroras A. M. išreiškė ir 2015-03-03 susitikime su Generalinės prokuratūros Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo departamento vadovais. A. P. teigimu, labai svarbu yra tai, kad šio susitikimo metu prokuroras A. M. neturėjo jokių pretenzijų dėl jo ar K. Š. elgesio su juo ir tik po to, kai prokuratūros intranete 2015-03-04 buvo paskelbtos pretendentų į Šiaulių apygardos vyriausiojo prokuroro pareigas pavardės, t. y. A. P. ir K. Š. pavardės, prokuroras A. M. 2015-03-13 nuvyko į Vilnių ir padavė skundą.

A. P. teigimu, žurnalistą G. Š. jis pažįsta tik iš matymo, su juo nepalaiko jokių nedalykinių santykių; šio žurnalisto publikacijų ir atrankos komisijos sprendimo niekaip negalėjo paveikti, nes neteikė atrankoje dalyvaujančių kandidatų vertinimo, nėra susijęs su prokuroro K. Š. konstatuotais A. M. procesinės veiklos trūkumais, nurodytais A. M. 2014-10-15 atestacijos lape. Galbūt yra kitų priešasčių, susijusių su prokuroro A. M. tėvu, buvusiu Šiaulių apygardos prokuratūros vyriausiuoju prokuroru, kai 2010 m. jo kadencija nebuvo pratęsta, o į šias pareigas buvo paskirtas A. P.

A. P. atkreipė dėmesį, kad visi prokuroro A. M. skundo argumentai susiję su jo vadovų etikos principų ir reikalavimų nesilaikymu. Jis paprašė generalinio prokuroro Vidaus tyrimų skyriuje gautą skundą ir medžiagą dėl neteisėto ir neetiško jo ir K. Š. elgesio perduoti Prokurorų etikos komisijai. Prokurorų etikos komisijos paprašė pradėti tyrimą prokuroro A. M. skunde nurodytų argumentų pagrindu dėl A. P. ir K. Š., taip pat tyrimą dėl prokuroro A. M. galimai padarytų tarnybinės etikos pažeidimų ir priimti sprendimą dėl atsakomybės taikymo.

Prokuroras A. P. 2015-04-01 pateikė papildomą paaiškinimą, kuriame nurodė, kad A. M. tarnybiniame pranešime generaliniam prokurorui klaidingai nurodė ikiteisminio tyrimo nutraukimo

pagrindą: *nebuvo nustatyta pakankamai duomenų, patvirtinančių, kad P. S. padarė <...> numatytas nusikalstamas veikas, nors faktiškai tyrimas nutrauktas, nes nebuvo padarytos veikos, numatytos Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 225 straipsnio 1 dalyje ir 228 straipsnio 1 bei 2 dalyse.*

A. P. teigimu, ši aplinkybė vertintina kaip sąmoningas A. M. bandymas sustiprinti savo nepriekaištingos reputacijos, padorumo, sąžiningumo įspūdį Generalinės prokuratūros vadovų akyse. Nutarimo nuorašą prokuroras A. M. jam pateikęs daugiau nei po devynių dienų. Tai galėjo būti ir 2014-11-28, nors pagal 2014-03-25 įsakymą Nr. V5-10 priimtą sprendimą nutraukti ikiteisminį tyrimą privaloma pateikti savo tiesioginiam vadovui patikrinti nedelsiant, bet ne vėliau kaip kitą darbo dieną.

Nuo 2014-12-01 iki 2015-01-02 jis buvo kasmetinėse atostogose. Atostogų paprašė vykdydamas Valstybės kontrolės rekomendacijas dėl nepanaudotų atostogų. Procesinių sprendimų nepriiminėjo, tačiau tiek Generalinės prokuratūros vadovybei, tiek Šiaulių apygardos prokuratūros vadovybei ir Šiaulių teisėsaugos institucijų vadovams buvo žinoma, kad atostogų metu laisvu grafiku nuolatos eis į darbą ir dirbs. Nuo 2014-12-01 iki 2015-01-02 priėmė ne tik pareiškėją P. S. Pareiškėjus tik išklusė, skundų nenagrinėjo ir jokios įtakos sprendimų priėmimui dėl jų skundų nedarė. 2014-12-05 prokurorui A. M. negrasino, nes tokiems veiksmams nebuvo jokio pagrindo – visus sprendimus prokuroras jau buvo priėmęs ir dėl jų jam nebuvo daromas joks poveikis. Vienintelė priežastis, dėl kurios buvo reikalingas prokuroras, buvo ta, kad tik jis galėjo išsamiai ir suprantamai paaiškinti pareiškėjui savo sprendimo motyvus. Po 2014-12-05 su prokuroru A. M. jo paties iniciatyva bendravo mažiausiai dar kelis kartus, iš prokuroro elgesio ir kalbos nesimatė, kad jis jaustųsi nesaugiai, dėl tokios būsenos jis nesiskundė. Per vieną iš tokių susitikimų A. M. informavo apie buvusios Šiaulių apygardos prokuratūros teisininkės D. K. neetišką elgesį, kai po teismo sprendimo baudžiamojoje byloje, kurioje jos sutuoktinis buvo pripažintas kaltu dėl korupcinės nusikalstamos veikos padarymo, pastaroji apkaltino valstybinį kaltinimą byloje palaikiusį A. M. galimai paėmus kyšį (atsiuntė elektroninį laišką).

A. P. teigimu, prokuroro A. M. oficialūs kaltinimai neetišku elgesiu vadovams ir D. K. buvo išsakyti beveik tuo pačiu metu (Generalinėje prokuratūroje užregistruoti 2015-03-09 ir 2015-03-13). Tai dar kartą patvirtina, kad prokuroras, siekdamas sustiprinti savo nepriekaištingos reputacijos, padorumo, sąžiningumo įspūdį Generalinės prokuratūros vadovų akyse, elgiasi nesąžiningai. Gavęs elektroninį laišką iš D. K., A. M. po kurio laiko klausė patarimo kaip elgtis. Jam buvo pasiūlyta kreiptis į Generalinę prokuratūrą dėl specialistės patraukimo drausminėn atsakomybėn tiesiogiai arba parašyti tarnybinį pranešimą, kurį A. P. persiūs į Generalinę prokuratūrą. A. M. pasakė, kad jis nieko nenori, tiesiog informavo apie tai. A. M. buvo atsakyta, kad jo elgesys yra nesuprantamas, apie tai informavo jo tiesioginį vadovą K. Š.

Pirmosios instancijos teismui priėmus nuosprendį byloje, kurioje D. K. apkaltino A. M. galimai paėmus kyšį, dalis kaltinamųjų buvo išteisinti. A. M. informavo K. Š., kad neketina skųsti nuosprendžio, tačiau K. Š. ne tik nesutiko su prokuroro A. M. pozicija, bet ir nurodė jam paruošti apeliacinį skundą. Kartu tiesioginis vadovas pasiteiravo, kodėl nebuvo informuotas apie D. K. laišką, paprašė paaiškinti, ką prokuroras ketina daryti šioje situacijoje. A. M. atsakęs, kad nesiruošia į tai reaguoti, tačiau K. Š. su juo nesutiko, tad A. M. nutarė kreiptis į Generalinę prokuratūrą dėl specialistės patraukimo drausminėn atsakomybėn. A. P. nuomone, šios aplinkybės įrodo, kad prokuroras A. M. elgiasi negarbingai ir tai yra akivaizdus noro atkeršyti pasekmė.

Šiaulių apygardos prokuratūros vyriausiojo prokuroro pavaduotojas K. Š. pateikė Komisijai 2015-04-03 paaiškinimą, kuriame nurodė, kad 2014-05-19 Šiaulių apygardos prokuratūros Antrojo baudžiamojo persekiojimo skyriaus prokuroras D. M., vadovaudamas ikiteisminiam tyrimui byloje Nr., pradėjo ir atskyrė ikiteisminį tyrimą Nr. pagal Baudžiamojo kodekso 225 straipsnio 1 dalies požymius dėl VŠĮ Respublikinė Šiaulių ligoninė generalinio direktoriaus P. S. kyšio (neteisėto atlygio) priėmimo už neteisėtą veikimą vykdamą įgaliojimus, t. y. padėjimą UAB „Laimėti didelės vertės statybos darbų konkursus. Ikiteisminį tyrimą Nr. nuo 2014-05-20 iki 2014-11-19 organizavo ir jam vadovavo prokuroras A. M., kuris 2014-11-19 priėmė nutarimą nutraukti tyrimą, nesant padarytų nusikalstamų veikų, numatytų Baudžiamojo kodekso 225 straipsnio 1 dalyje, 228 straipsnio 1, 2 dalyse.

Praėjus kelioms dienoms nuo 2014-11-19 nutarimo priėmimo, į K. Š. kreipėsi Specialiųjų tyrimų tarnybos Šiaulių valdybos Ikiteisminio tyrimo skyriaus viršininkas E. K. ir pasakė, kad nutarimas buvo skubotas, priimtas neišsiaiškinus reikšmingų aplinkybių, tyrėja buvo numaćiusi atlikti ikiteisminio tyrimo veiksmus, buvo būtina sulaukti papildomo ūkinės finansinės veiklos tyrimo išvadų. 2014-12-04 kartu su E. K. aptarė, kad būtina atnaujinti ikiteisminį tyrimą (Nr.), sutiko su jo argumentais dėl prokuroro A. M. 2014-11-19 nutarimo neteisėtumo bei nepagrįstumo ir paprašė atsiųsti baudžiamąją bylą Nr. Šiaulių apygardos prokuratūroje ji buvo gauta 2014-12-08.

2014-12-05 Šiaulių apygardos prokuratūros vyriausiasis prokuroras A. P. telefonu paprašė ateiti į kabinetą. Kabinete buvo VšĮ Respublikinė Šiaulių ligoninė generalinis direktorius P. S. A. P. paaiškino, kad P. S. atvyko į priėmimą dėl prokuroro A. M. nutarime fiksuotų neva šmeižikiškų (P. S. garbę žeminančių) formuluočių. Buvo perskaitytas P. S. 2014-12-02 prašymas. Prokuroras A. P. paklausė, ar K. Š. susipažinęs su prokuroro A. M. 2014-11-19 nutarimu, ar nutarime padarytos išvados dėl dokumentų suklastojimo ir kitų aplinkybių, kurias P. S. prašyme įvardino kaip jo garbę žeminančiomis formuluotėmis, nėra vertintinos kaip P. S. teisių ar teisėtų interesų pažeidimas. Į tai atsakęs, kad su minėtu nutarimu yra susipažinęs, nes privalo patikrinti jo teisėtumą bei pagrįstumą, tačiau nenorėtų išsakyti išankstinės nuomonės ir negali pasisakyti dėl P. S. 2014-12-02 prašyme nurodytų teiginių.

A. P. paskambino telefonu ir pakvietė prokurorą A. M. Netrukus prokuroras atėjo ir pasakė, kad skuba į teismo posėdį. A. P. paklausė, kodėl 2014-11-19 nutarime prokuroras nurodė, kad nutarimo nuorašą siunčia jam, t. y. Šiaulių apygardos prokuratūros vyriausiajam prokurorui, tačiau iš tikrųjų nuorašo nesiuntė. A. M. paaiškino, kad tai techninė klaida, A. P. paprašė paaiškinti P. S. 2014-11-19 nutarimo motyvus.

K. Š. teigimu, prokuroras A. M. paaiškino, kad išvadas dėl dokumentų suklastojimo ir jų panaudojimo jis padarė įvertinęs specialistų išvadas, tačiau šių dokumentų suklastojimo ir panaudojimo aplinkybės buvo tiriamos prokuroro D. M. vadovaujamame ikiteisminiame tyrime (Nr.).

2014-12-05 A. P. kabinete esančių asmenų akivaizdoje K. Š. neišsakęs savo nuomonės nei dėl atlikto ikiteisminio tyrimo, nei dėl ikiteisminio tyrimo duomenų vertinimo. Taip pat nekėlęs prokuroro savarankiškumo klausimo ir nesakęs, kad prokuroras A. M. yra pernelyg savarankiškas, neišsakė kritikos ar pretenzijų dėl prokuroro A. M., nes niekada nereikalavo nei iš vieno prokuroro, kad jie su juo derintų priimamus procesinius sprendimus. Aptariamam atveju, t. y. 2014-12-05 dalyvaujant prokurorui A. M., P. S. ir prokurorui A. P., nepasakė, kad prokuroro A. M. 2014-11-19 nutarimas nutraukti ikiteisminį tyrimą byloje Nr. yra neteisėtas ir (ar) nepagrįstas, taip pat nepasakė, kad panaikins prokuroro A. M. 2014-11-19 nutarimą. K. Š. teigimu, jis tik pasakęs, kad yra susipažinęs su prokuroro A. M. 2014-11-19 nutarimu, aiškinasi VTEK įstatyme nustatytą teisinį reguliavimą, prokuroro A. M. nutarimą patikrins pagal kompetenciją.

Iš A. M. 2015-03-09 tarnybinio pranešimo turinio: *Pastarojo buvo aiškiai pasakyta, kad mano priimtas nutarimas jo sprendimu gali būti panaikintas ir tuomet VTEK neturės pagrindo tęsti tyrimą P. S. atžvilgiu, iš to aš supratau, kad tokio rezultato ir bus siekiama. Vėlesni įvykiai tai patvirtino <...>, supranta, kad A. M. iš esmės įtaria, kad jis, kaip aukštesnysis prokuroras, panaikindamas 2014-11-19 nutarimą nutraukti ikiteisminį tyrimą, siekia padėti P. S. išvengti teisinės atsakomybės.*

Tokius prokuroro A. M. nepagrįstus įtarimus K. Š. paneigia šiais argumentais:

1. Jis su P. S. nėra nei draugai, nei pažįstami, į jį su jokiais prašymais dėl savo ar savo šeimos narių, artimųjų giminaičių gydymo ar kitokios medicininės pagalbos nesikreipė ir nėra suinteresuotas, kad P. S. išvengtų teisinės atsakomybės už galimai padarytus teisės pažeidimus.

2. 2014 m. spalio mėn. po susitikimo su Specialiųjų tyrimų tarnybos pareigūnu E. K. abu išsakė nuomonę, kad nepriklausomai nuo ikiteisminio tyrimo baigties byloje Nr. bus kreiptasi į VTEK dėl P. S. veiksmų įvertinimo.

3. 2014 m. lapkričio mėn., t. y. iki prokurorui A. M. priimant 2014-11-19 nutarimą nutraukti ikiteisminį tyrimą, su juo buvo aptarę, kad dėl P. S. veiksmų įvertinimo medžiagą būtina perduoti VTEK, jis patarė susipažinti su VTEK darbo teisiniu reguliavimu.

4. 2014-12-05 Šiaulių apygardos prokuratūra neturėjo informacijos, kad VTEK pradėjo tyrimą dėl P. S. veiksmų, informacija apie tai buvo gauta 2014-12-09.

5. Iki 2014-12-05 pakvietimo ateiti į Šiaulių apygardos prokuratūros vyriausiojo prokuroro tarnybines patalpas buvo apsisprendęs, kad prokuroro A. M. 2014-11-19 nutarimas nutraukti ikiteisminį tyrimą baudžiamojoje byloje Nr. yra neteisėtas ir nepagrįstas, nes ikiteisminis tyrimas atliktas neišsamiai, dėl to P. S. atvykimas į prokuratūrą neturėjo jokios reikšmės ir neturėjo įtakos procesiniam sprendimui. Be to, P. S. neprašė panaikinti prokuroro nutarimo ir atnaujinti ikiteisminį tyrimą Nr.

6. 2014-12-23 K. Š. nutarime, kuriuo buvo panaikintas prokuroro A. M. 2014-11-19 nutarimas, nurodyta: <...> *aukštesnysis prokuroras nevertina ir nepasisako dėl prokuroro A. M. sprendimo perduoti surinktą medžiagą Vyriausiajai tarnybinės etikos komisijai, nes tokia medžiaga yra išsiųsta minėtai komisijai, o Šiaulių apygardos prokuratūros Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo skyriaus prokuroro A. M. 2014-11-19 nutarimo panaikinimas nesudaro teisinių kliūčių Vyriausiajai tarnybinės etikos komisijai atlikti tyrimą pagal kompetenciją.*

Prokuroras K. Š. taip pat nurodė, kad 2013 m. pabaigoje ar 2014 m. pradžioje A. P. jam minėjęs apie A. M. nuomonę, kad jis nepagrįstai, galimai dėl asmeninių motyvų naikina jo procesinius sprendimus, ir pasiūlęs pasikalbėti su prokuroru A. M., paaiškinti jam savo sprendimus ir taip išsklaidyti nuogąstavimus. Po šio pokalbio jis su prokuroru A. M. aptarė jo procesinės veiklos trūkumus, paaiškino, kad jokio asmeninio nusistatymo dėl jo neturi, bet paprašė gerbti proceso dalyvių teisę gauti suprantamą atsakymą, kad prokuroras A. M. kruopščiau susipažintų su ikiteisminio tyrimo duomenimis, nutarimuose neapsiribotų ikiteisminio tyrimo duomenų perrašymu iš tyrėjų ataskaitos, tuos duomenis analizuotų ir vertintų pagal bendrąsias įrodymų vertinimo taisykles.

K. Š. pabrėžė, kad visų prokurorų procesinės veiklos trūkumus, netinkamo įstatymo taikymo atvejus aptardavo per skyriaus prokurorų susirinkimus, prokuroro A. M., kaip ir kitų kolegų, nekritikavo, nežemino ir nevaržė jų savarankiškumo.

K. Š. teigimu, po 2015-02-09, tikslios datos neatsimena, prokuroras A. P. pasikvietė jį ir informavo, kad prokuroras A. M. išsakė nuomonę, kad jis nepagrįstai, galimai dėl asmeninių motyvų naikino jo procesinius sprendimus ir vėliau tokius duomenis įrašė į 2014-10-15 atestacijos lapą, taip pat informavo apie prokuroro A. M. pranešimą apie gautą elektroninį laišką iš prokuratūros darbuotojos D. K., kuriame klausiama, kiek kyšio prokuroras A. M. ir teisėjas gavo iš išteisintų asmenų baudžiamojoje byloje Nr.

K. Š. A. P. paaiškinęs, kad apie D. K. laišką nėra informuotas, o 2014-10-15 atestacijos lape įrašyti teisingi duomenys. Nurodydamas atestacijos lape, kad A. M. <...> *visada siekia greito ikiteisminio tyrimo atlikimo, kuo greičiau priimti procesinį sprendimą. Prokuroro darbo rezultatai rodo, kad daugelis jo priimamų procesinių sprendimų yra teisėti ir pagrįsti. Tačiau atskirais atvejais dėl skubos prokuroras nesugeba išsamiai susipažinti su ikiteisminio tyrimo duomenimis, juos įvertinti paviršutiniškai, padaro įstatymų taikymo ir procesinės veiklos klaidų, rėmėsi turimais duomenimis (2013 m., 2014 m., 2015 m. nutarimus pridėjo prie paaiškinimo).*

Paaškinime prokuroras K. Š. aprašė, kaip buvo su A. M. aptarta situacija dėl D. K. el. laiško, apeliacinio skundo baudžiamojoje byloje Nr. pateikimą. Visos aplinkybės paaiškintos panašiai kaip ir prokuroro A. P. 2015-04-01 papildomame paaiškinime.

K. Š. patvirtino, kad 2015-03-03 Šiaulių apygardos prokuratūroje lankėsi Generalinės prokuratūros Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo departamento vadovai, kad jie susitiko su Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo skyriaus prokurorais ir pasiūlė atvirai išsakyti savo nuomonę bei turimus pastebėjimus ar nusiskundimus. Tada prokuroras A. M. neišsakė priekaištų dėl K. Š., nekėlė savarankiškumo ribojimo klausimo, aukštesniųjų prokurorų etikos pažeidimų.

A. M. tarnybą Šiaulių apygardos prokuratūros Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo skyriuje pradėjo 2010-05-03. Nuo to laiko K. Š., kaip aukštesnysis prokuroras, vykdė prokuroro A. M. procesinės veiklos kontrolę, nagrinėja proceso dalyvių skundus dėl A. M. priimtų nutarimų ir veiksmų. Siekdamas motyvuoti prokurorą A. M., 3 kartus siūlė jį skatinti (2011-06-02 skatintas padėka, 2013-04-04 ir 2013-07-01 suteikti aukštesni kvalifikaciniai rangai). K. Š. nuomone, tai

objektyviai parodo, kad dėl prokuroro A. M. jis neturėjo išankstinio nusistatymo, neigiamo vertinimo. Tačiau prokuroro A. M. procesinėje veikloje nustatytus trūkumus ir aiškinantis jų priežastis, pastarasis vengė prisiimti atsakomybę, visuomet ieškojo kitų kaltės, pvz., nurodydavo, kad tyrimą netinkamai atliko tyrėjas, teismas neteisingai taikė įstatymą ir pan.

Komisija 2015-04-07 posėdyje išklausė prokurorų A. M., K. Š. ir A. P. paaiškinimus. Prokurorai iš esmės pakartojo savo rašytiniuose paaiškinimuose išdėstytus argumentus, juos papildydami ir patikslindami, atsakė į Komisijos narių klausimus.

Komisijos 2015-04-07 posėdyje prokuroras A. M. paaiškino, kad 2014-12-05 iškvietimas pas vyriausiąjį prokurorą A. P. jį įžeidė tuo, kad dėl 2014-11-19 nutarimo jam buvo pasiūlyta pasiaiškinti pašalinio žmogaus – P. S., kuris net nebuvo proceso dalyvis ikiteisminio tyrimo byloje (Nr.), akivaizdoje.

Prokuroro vertinimu, tokia situacija neleistina. Pokalbis truko ne daugiau kaip 5 min., nes jis skubėjo į teismo posėdį. Jam buvo pasiūlyta prisėsti prie stalo, pokalbio tonas buvo normalus, tačiau, girdint P. S., jis buvo kritikuojamas. A. M. teigimu, A. P. pareiškęs, kad A. M. yra per daug savarankiškas, nederina sprendimų su aukštesniuoju prokuroru ir tai daro ne pirmą kartą, o ateitis parodys, ar tai yra gerai. K. Š. pokalbio metu pasakęs, kad A. M. nesulaukė, kol bus patikrintas 2014-11-19 nutarimo pagrindumas ir kad gali panaikinti 2014-11-19 nutarimą. A. M. susidarė įspūdis, kad A. P. norėjo parodyti P. S. savo valdžią, jo žodžiuose įžvelgia užslėptą grasinimą ir pasikėsinimą į prokuroro savarankiškumą, mano, kad šis pokalbis įvyko A. P. iniciatyva. P. S. pokalbio metu tylėjo.

Į Komisijos narių klausimus prokuroras A. M. atsakė, kad iš karto po šio įvykio nesikreipė į generalinį prokurorą, nes buvo nusiraminęs, nenorėjo gadinti tarnybinių santykių su vadovais, tačiau po publikacijų „Lietuvos ryte“, iš bendradarbės D. K. gauto el. laiško ir Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo departamento vadovų vizito apsisprendė, siekdamas užtikrinti, kad tokios situacijos nepasikartotų ateityje.

Savo 2015-03-09 tarnybinio pranešimo pateikimo motyvų nesieja su atrankos į Šiaulių apygardos prokuratūros vyriausiojo prokuroro pareigas paskelbimu ar nepaskyrimu į Šiaulių apylinkės prokuratūros vyriausiojo prokuroro pavaduotojo pareigas. Pripažino, kad jo tėvas, buvęs Šiaulių apygardos prokuratūros vyriausiasis prokuroras, pažinojo P. S., bet jų santykiai nebuvo draugystė.

Prokuroras A. M. prašo įvertinti prokuroro A. P. galimai neetiškus veiksmus, 2014-12-05 iškviečiant jį pasiaiškinti pareiškėjo P. S. akivaizdoje, A. P. elgesį ir frazes, pasakytas per 2014-12-05 pokalbį. Dėl prokuroro K. Š. elgesio Komisijai jokių prašymų nepateikė, tirti K. Š. veiksmus, susijusius su A. M. proceso sprendimų panaikinimu ir duomenų į Tarnybos vertinimo lapą įrašymu, neprašė.

Komisijos 2015-04-07 posėdyje prokuroras K. Š. paaiškino, kad gerbia prokurorų savarankiškumą, kad 2015-12-05 jau buvo susipažinęs su prokuroro A. M. nutarimu ir turėjo nuomonę dėl jo pagrįstumo, tačiau pokalbio metu jos neišsakė. A. P. kabinete susipažino su P. S. atneštu prašymu ir suprato, kad pastarąjį įžeidė kai kurios 2014-11-19 nutarimo formuluotės (kad P. S. klastojo dokumentus). Į A. P. klausimą atsakė, kad šiuo metu negali išsakyti savo pozicijos dėl 2014-11-19 nutarimo, nes reikia susipažinti su ikiteisminio tyrimo byla. Tada A. P. paskambino telefonu ir paprašė, kad pas jį užeitų prokuroras A. M.

Atėjęs A. M. pasakė, kad labai skuba į teismą. A. P. pirmiausia išsiaiškino dėl 2014-11-19 nutarimo siuntimo el. paštu, tada paprašė paaiškinti šio nutarimo motyvus. Buvo matyti, kad A. M. tai nepatiko, jis atsakė, kad formuluotės nutarime yra kito tyrimo dalykas. Pokalbis vyko apie 5 minutes normaliu tonu, ramiai, darbinėje, niekuo neišsiskiriančioje aplinkoje. Jokio prokuroro A. M. žeminimo, auklėjimo ar kritikavimo pokalbio metu nebuvo. 2014-11-19 nutarimas nebuvo vertinamas. Matėsi, kad prokurorui A. M. diskusija apie jo priimtą sprendimą nebuvo priimtina, tačiau nėra jokio pagrindo minėtą pokalbį vertinti kaip prokuroro bauginimą.

K. Š., vykdydamas prokuroro A. M. proceso veiklos kontrolę, ne kartą yra daręs jam pastabas dėl neįsigilिनimo į medžiagas, nepakankamą priimamų sprendimų motyvaciją, naikino jo sprendimus, tačiau stengėsi visada būti objektyvus ir nedarė to dėl asmeninių paskatų. Atestacijos lapą surašė remdamasis objektyviais duomenimis. Prokuroras A. M. ne kartą buvo skatintas pagal K. Š. surašytus teikimus.

K. Š. nuomone, jokių kitų priežasčių prokuroro A. M. 2015-03-09 tarnybiniam pranešimui, išskyrus K. Š. ir A. P. dalyvavimą atrankoje į Šiaulių apygardos prokuratūros vyriausiojo prokuroro pareigas, nėra. Nors konfliktų su prokuroru A. M. nebuvo, tačiau jį vertina kaip nesavikritišką prokurorą, norintį visada save pateisinti.

Į klausimą, kokius prokuroro A. M. veiksmus prašo vertinti, K. Š. atsakė: *A. M. sako netiesą apie mano elgesį 2014-12-05 P. S. priėmimo metu, šmeižia, kad aš priimu sprendimus (naikinu jo nutarimus) iš asmeninių paskatų.*

Komisijos 2015-04-07 posėdyje prokuroras A. P. paaiškino, kad 2014 m. gruodžio mėn. jis buvo atostogose, tačiau atėidavo į darbą ir vykdė funkcijas, nesusijusias su sprendimų priėmimu ir pasirašymu, priiminėjo pareiškėjus. Šiaulių apygardos prokuratūroje yra tokia praktika, kad sprendimą priėmęs prokuroras turi jį išaiškinti asmeniui. Tokia praktika jau taikoma ir teismuose, jos rekomenduoja laikytis ir valstybės vadovai. Prokurorų etikos kodekso nuostatomis (8 p.) tai neprieštarauja. Dėl to, 2014-12-05 atvykus į priėmimą P. S., kai nei jis pats, nei K. Š. negalėjo tinkamai atsakyti į pareiškėjo keliamus klausimus, trumpam buvo pakviestas prokuroras A. M.

A. P. vertinimu, tokia praktika yra normali, nes minėtu kvietimu nebuvo siekiama prokurorą pažeminti, egzaminuoti ar kritikuoti. Prokuroras kontroliavo ikiteisminį tyrimą, surašė nutarimą, todėl galėjo aiškiai pasisakyti dėl priimto sprendimo formuluočių ir argumentų. Pokalbis vyko trumpai, pokalbio metu A. M. nebuvo kaltinamas per dideliu savarankiškumu, jam nebuvo priekaištaujama. Buvo aiškinamasi, kodėl A. M. neatsiuntė A. P. nutarimo kopijos, pasiūlyta pakomentuoti šį nutarimą. Buvo minima, kad nutarimas gali būti panaikintas, nes jį privalo patikrinti aukštesnysis prokuroras. Nemano, kad tokie žodžiai galėjo įžeisti prokurorą ir gali būti vertinami kaip pasikėsinimas į jo savarankiškumą.

P. S. Šiaulių mieste yra žinomas žmogus ir jis jį pažįsta, nes teko bendrauti tarnybinais reikalais, tačiau jokie kiti santykiai jų nesieja. Pasakęs, kad skuba į teismą, prokuroras A. M. išėjo, o P. S. paliko rašytinį skundą.

A. P. tvirtinimu, prokuroras A. M. yra ambicingas, jautriai reaguojantis į pastabas ir viešą informaciją žmogus (jam svarbu, kad būtų apgintas), bet pagrindo sureikšminti 2014-12-05 situaciją nebuvo. Tarp A. M. ir jo tiesioginio vadovo K. Š. yra trintis, nes A. M. porą kartų yra sakęs manęs, kad K. Š. nepagrįstai, galimai iš asmeninių paskatų naikina jo nutarimus.

A. P. vertinimu, K. Š. A. M. atžvilgiu yra objektyvus, nes ne kartą teikė pasiūlymus dėl A. M. paskatinimo, jam sudarytos labai geros darbo sąlygos (jaukus, didelis kabinetas), o proceso sprendimų patikra nesusijusi su asmeninėmis paskatomis. A. M. kreipimesi A. P. įžvelgia keršto jam ir K. Š., kurio nuomonę jis nuolat palaikė, motyvus.

Į klausimą, kokius prokuroro A. M. veiksmus prašo vertinti, A. P. atsakė: *A. M. neteislingai informavo Generalinės prokuratūros vadovybę apie jo ir K. Š. elgesį 2014-12-05 P. S. priėmimo metu, nepagrįstai apkaltino juos kišimusi į prokuroro veiklą ir neetišką elgesiu; bandė sudaryti vadovybės nuomonę, kad jie suinteresuoti kažkokiu neteisėtu būdu padėti P. S.*

Komisija, siekdama objektyviai ir išsamiai surinkti medžiagą, gavo informaciją iš 2014-12-05 pokalbyje dalyvavusio Viešosios įstaigos Respublikinė Šiaulių ligoninė generalinio direktoriaus P. S.

Generalinėje prokuratūroje 2015-04-13 gautas P. S. raštas (reg. Nr. 17.1-5299), kuriame nurodyta, kad vyriausiąjį prokurorą A. P. ir vyriausiojo prokuroro pavaduotoją K. Š. jis pažįsta kaip Šiaulių apygardos prokuratūros vadovus. A. M. pažįsta kaip Šiaulių apygardos prokuratūros prokurorą. Asmeninių santykių su šiais prokurorais nepalaiko, jų atžvilgiu nėra priešiška nusiteikęs.

Kadangi nesutiko su dalimi prokuroro A. M. 2014-11-19 priimtame nutarime nutraukti ikiteisminį tyrimą Nr. 40-9-224-14 nurodytų argumentų, nors ir neturėdamas teisės skusti nutarimo įstatymo nustatyta tvarka, nusprendė nesutikimo motyvus išdėstyti aukštesniajam prokurorui. Savo raštą (2014-12-02 prašymą) nuvežė į Šiaulių apygardos prokuratūrą. Prieš registruodamas skundą, priėmimo pasiteiravo, ar darbe yra vadovas, paprašė išsiaiškinti, ar jis gali jį priimti. A. P. jį priėmė. Į A. P. kreipėsi todėl, kad su juo, kaip su prokuratūros vadovu, yra bendravęs darbo klausimais ir susidaręs konkretus, dalykiškas, nearogantiškas vadovo įspūdis. Priėmimo metu A. P. trumpai paaiškino, kodėl atvyko į prokuratūrą (norėjo gauti suprantamus paaiškinimus dėl 2014-11-19 nutarimo motyvų), parodė savo prašymą. A. P. informavo, kad pats skundo nenagrinės ir nėra susipažinęs su baudžiamąja byla, pakvietė prokurorą K. Š., kuris atėjęs paaiškino, kad šiuo metu negali komentuoti 2014-11-19 nutarimo argumentų. Tada A. P. pakvietė prokurorą A. M. ir paaiškino jam, kokių tikslu kreipėsi P. S. A. M. pasakė, kad neturi daug laiko, turi išvykti, trumpai paaiškino savo sprendimą (2014-11-19 nutarimo argumentus) ir išvyko.

Pokalbis su prokuroru A. M. buvo labai trumpas (prokuroras labai skubėjo) ir dalykiškas. P. S. teigimu, pokalbio metu prokuroro niekas nežemino, papildomų klausimų neuždavė. Tai buvęs daugiau pokalbis tarp prokurorų, kurių jis vertina kaip oficialų, korektišką ir pagarbų. Konkretų pasisakymų komentuoti negali, nes praėjo nemažai laiko. Pokalbio metu iš P. S. niekas neprašė papildomų paaiškinimų, todėl jis paliko savo prašymą prokuratūroje ir laukė atsakymo. Vėliau (tiksliai datos nurodyti negali) buvo nuvykęs į apygardos prokuratūrą pasiimti dokumentų, bendravo su prokuroru A. M., kuris jam papildomai paaiškino 2014-11-19 nutarimo argumentus. Prokuroras su juo elgėsi pagarbiai, dėl jo elgesio neturi jokių pretenzijų.

Komisija tyrimo metu analizavo ir kitą medžiagą:

Iš Šiaulių apygardos prokuratūros lankytojų žurnalo kopijos matyti, kad 2014-12-15 į priėmimą pas prokurorą A. P. atvyko P. S., priėmimas vyko nuo 8.13 iki 9.20 val. (įrašo Nr. 1193).

P. S. 2014-12-02 prašyme, kuris buvo pateiktas Šiaulių apygardos prokuratūrai 2014-12-05 (reg. Nr. AP-4675), nurodyta: *Esu gavęs prokuroro A. M. nutarimą nutraukti baudžiamąją bylą Nr. 40-9-224-14. Dėl nutarimo kyla daug abejonių, todėl jis turėtų būti tikslinamas <...>. Nutarime pripažinta, kad aš klastojau dokumentus, kalbėjau netiesą. Nutarimas turi nepažeisti mano kaip piliečio nekaltumo prezumpcijos principo. Prokuroras šio principo akivaizdžiai nesilaiko. Tai žemina mane kaip žmogų, kaip vadovą. Nutarime yra daug neatitikimų, prieštaravimų, prielaidų, išvedžiojimų, nepagrįstų, paviršutiniškų išvadų. Šie trūkumai turi būti pašalinti <...>.*

Iš P. S. 2014-12-05 prašymo (reg. Nr. AP5-4679) matyti, kad jis prašo leisti susipažinti su visa VTEK pateikta medžiaga. Prašymas prokuroro K. Š. rezoliucija nukreiptas prokurorui A. M., nurodant: *Prašau spręsti, byloje nėra dokumentų, išsiųstų VTEK sąrašo, taip pat nėra kreipimosi į VTEK faktą patvirtinančio dokumento.*

Iš Lietuvos Respublikos generalinio prokuroro 2014-11-24 įsakymo Nr. P-736 matyti, kad A. P. nuo 2014-12-01 iki 2015-01-02 suteiktos atostogos.

Pateikus paklausimą dėl prokuroro A. P. veiksmų teisėtumo (P. S. priėmimo prokuratūroje atostogų metu), Generalinės prokuratūros Personalo ir teisės skyrius 2015-04-14 raštu Nr. 17.10-721 informavo, kad, vadovaujantis Lietuvos Respublikos prokuratūros darbo reglamento 133 punkto nuostatomis, apygardos prokuratūros vyriausiojo prokuroro pareigybė priskiriama prie administracijos pareigūnų ir jų darbas, atliekamas ilgiau, nei nustatyta darbo laiko trukmė, nelaikomas viršvalandiniu, kai jie vykdo jiems pavestas vidaus administravimo funkcijas. Niekur nėra reglamentuota, kad apygardos prokuratūros vyriausiasis prokuroras (aukštesnysis prokuroras) negali atvykti savo iniciatyva ar kolegų prašymu esant ypatingai situacijai, kad išsakytų savo nuomonę ar duotų konsultaciją vienu ar kitu klausimu. Atkreiptinas dėmesys, kad pagal susiklosčiusią praktiką, atšaukimai iš kasmetinių atostogų įforminami esant ilgalaikei problemai (tarnybiniam būtinumui). Nežinant realių faktinių vykdomo tyrimo aplinkybių, manytina, kad 2014-12-05 vyriausiajam prokurorui A. P. kilo tarnybinis būtinumas dalyvauti paklausime nurodytame pokalbyje. Keliamu klausimu konkretaus reglamentavimo nėra, todėl manytina, kad situacija turėtų būti sprendžiama vertinant konkrečias faktines įvykio aplinkybes. Šis išaiškinimas negali būti vertinamas kaip oficiali išvada teisės aktų aiškinimo prasme.

Iš prokuroro A. M. 2014-10-15 Tarnybos vertinimo lapo, kurį pasirašė specializuoto skyriaus vyriausiasis prokuroras K. Š., matyti, kad A. M. buvo tris kartus skatintas: 2011-06-02 pareikšta padėka, 2013-04-04 ir 2013-07-01 suteikti aukštesni kvalifikaciniai rangai. Tarnybos vertinimo lapo 10.6 punkte nurodyta, kad aukštesnysis prokuroras panaikino 5 A. M. nutarimus nutraukti ikiteisminį tyrimą, visais atvejais nustatęs ikiteisminio tyrimo neišsamumą; 11.1 punkte – kad prokuroras A. M. sugeba organizuoti savo ir kolektyvo darbą, yra principingas ir reiklus; 12.1 punkte – kad prokuroras A. M. tinkamai planuoja ir sugeba efektyviai naudoti darbo laiką, darbus atlieka laiku, visada siekia greito ikiteisminio tyrimo termino atlikimo, daugelis jo priimtų proceso sprendimų yra teisėti ir pagrįsti. Tačiau atskirais atvejais nesugeba išsamiai susipažinti su ikiteisminio tyrimo duomenimis, juos vertina paviršutiniškai; 12.2 punkte – kad A. M. laikosi etikos principų, sugeba taktiškai bendrauti ir išvengti konfliktinių situacijų. Tarnybos vertinimo lapą pasirašė prokuroras K. Š.

Iš Šiaulių apygardos prokuratūros vyriausiojo prokuroro 2014-03-25 įsakymo Nr. V5-10 „Dėl prokuroro veiklos atliekant arba organizuojant ikiteisminį tyrimą ir jam vadovaujant vidinės kontrolės užtikrinimo“, 2014-03-20 pavedimo Nr. PK5-2 „Dėl korupcinio pobūdžio nusikalstamų veikų tyrimo kontrolės“ matyti, kad visi prokuratūros padalinių vadovai įpareigoti tikrinti kiekvieno sprendimo nutraukti ikiteisminį tyrimą teisėtumą ir pagrįstumą tais atvejais, kai bylose nėra nukentėjusiais ar civiliniais ieškovais pripažintų asmenų arba nebuvo pareiškėjų, turinčių teisę paduoti skundą, o prokurorai privalo apie sprendimus, sąlygojančius didesnę korupcijos riziką, nedelsiant informuoti padalinio vadovą, pateikiant jam sprendimo kopiją.

Iš 2015-04-13 pažymos 17.9-1381 matyti, kad atranka į Šiaulių apygardos prokuratūros Šiaulių apylinkės prokuratūros vyriausiojo prokuroro pavaduotojo pareigas buvo paskelbta Lietuvos Respublikos generalinio prokuroro 2014-11-12 įsakymu Nr. I-247, 2014-11-13 pradėtos vykdyti atrankos procedūros. Atranka įvyko 2014-12-15, A. M. įvertintas 65, A. J. – 63,1, S. K. – 54,4 balų. Generalinio prokuroro 2015-03-16 įsakymu Nr. P-150 A. J. nuo 2015-03-23 penkeriems metams paskirta Šiaulių apygardos prokuratūros Šiaulių apylinkės prokuratūros vyriausiojo prokuroro pavaduotoja.

Atranka į Šiaulių apygardos prokuratūros vyriausiojo prokuroro pareigas (bus laisvos nuo 2015-04-23) paskelbta Lietuvos Respublikos generalinio prokuroro 2015-02-18 įsakymu Nr. I-53. 2015-02-18 pradėtos vykdyti atrankos procedūros, posėdis įvyko 2015-03-27. Vyriausiųjų prokurorų atrankos komisija 2015-04-03 nusprendė paskelbti pertrauką pretendentų į Šiaulių apygardos prokuratūros vyriausiojo prokuroro pareigas vertinimų procedūroje iki bus gauti papildomi duomenys iš Prokurorų etikos komisijos (2014-04-03 protokolai Nr. 6.18.-24).

2014-12-19 publikacijoje „Įkandin įtakingo Šiaulių mediko stiprūs dujų kvapai“ (autorius G. Š.), paskelbtoje internete adresu: <http://www.lrytas.lt/lietuvos-diena/aktualijos/ikandin-itakingo-siauliu-mediko-stiprus-duju-kvapai.htm>, rašoma, kad *prokuroras A. M. nutarė ikiteisminį tyrimą nutraukti ir pažymima, kad šio pareigūno tėvas, buvęs ilgametis Šiaulių apygardos prokuratūros vadovas A. M. ir P. S. – seni bičiuliai.*

2015-01-15 publikacijoje „Mediką besivejantį dujų debesį prokurorai sklaidys iš naujo“ (autorius G. Š.), paskelbtoje internete adresu: <http://www.lrytas.lt/lietuvos-diena/aktualijos/medika-besivejanti-duju-debesi-prokurorai-sklaidys-is-naujo.htm>, rašoma, kad *A. M. sprendimu P. S. nebuvo pateikti įtarimai, o su prokuroro tėvu ilgamečiu Šiaulių apygardos prokuratūros vadovu A. M. besibičiuliaujantis medikas apklaustas specialiuoju liudytoju prieš pat nutraukiant ikiteisminį tyrimą.*

Gautų duomenų vertinimas

Lietuvos Respublikos prokuratūros įstatymo 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad prokuratūra yra valstybės institucija, atliekanti Lietuvos Respublikos Konstitucijoje, Prokuratūros įstatyme ar kituose įstatymuose nustatytas funkcijas. Prokuratūra padeda užtikrinti teisėtumą ir teismui vykdyti teisingumą.

Asmenų aptarnavimo Lietuvos Respublikos prokuratūroje tvarkos aprašo (Lietuvos Respublikos generalinio prokuroro 2014 m. spalio 3 d. įsakymo Nr. I-198 redakcija) 5 punkte nurodyta, kad prokuratūroje priimant pareiškėjus ir nagrinėjant jų prašymus, pareiškimus ar skundus vadovaujamosi pagarbos žmogaus teisėms ir laisvėms, sąžiningumo, protingumo, nekaltumo prezumpcijos, lygybės prieš įstatymą, įstatymo viršenybės, objektyvumo, proporcingumo, nešališkumo, nepiktnaudžiavimo valdžia ir tarnybinio bendradarbiavimo principais, taip pat efektyvumo principais.

Lietuvos Respublikos prokurorų etikos kodeksas, reglamentuojantis prokurorų elgesio bei profesinės etikos (veiklos) principus ir normas, kurių prokurorai turi laikytis tarnybos ir ne tarnybos metu nustato, kad asmuo, paskirtas į prokuroro pareigas, savarankiškai ir sąmoningai pasiryžta tarnauti žmonėms ir teisingumui. Etikos kodekso 8 punkte nustatyta, kad nagrinėdamas gautus pareiškimus, prašymus ir skundus prokuroras yra kantrus, objektyvus ir korektiškas; visus savo sprendimus pareiškėjui paaiškina suprantamai, atsižvelgdamas į situaciją, asmens išsilavinimą, amžių, kitas fizines ir psichines savybes.

Galiojantys įstatymai ir kiti teisės aktai nedraudžia prokurorui, prokuratūros vadovui, atostogų metu atvykti į prokuratūrą ir vykdyti administravimo funkcijas, nesusijusias su proceso veikla (skundų nagrinėjimu, proceso sprendimų priėmimu ir pan.), todėl Komisija nelaiko išskirtiniu ir (ar) neteisėtu prokuroro A. P. poelgio, kai jis savo atostogų metu (2014-12-05) priėmė pareiškėją P. S. Negavusi jokių objektyvių duomenų, patvirtinančių, kad prokuroras A. P. tai padarė būdamas asmeniškai suinteresuotas ir (ar) siekdamas parodyti P. S., kad medžiaga dėl jo veiksmų perduota VTEK ne A. P. iniciatyva, Komisija neturi pagrindo netikėti prokuroro A. P. paaiškinimu, kad tai padaryta, siekiant užtikrinti pareiškėjo teisę gauti išaiškinimą dėl prokuratūroje priimto sprendimo; gerinti prokuratūros, kaip teisėsaugos institucijos, neabejingos ir greitai reaguojančios į pareiškėjų prašymus, įvaizdį.

Komisijos atlikto tyrimo metu nepasitvirtino prokuroro A. M. teiginiai, kad A. P. demonstravo draugiškus santykius su P. S., rodė jam išskirtinį dėmesį. Visi tyrimo dalyviai patvirtino, kad P. S. pokalbio metu tylėjo ir klausėsi, kad pokalbis vyko normaliu darbinio tonu, korektiškai. Be to, P. S. 2014-12-05 priėmimo prokuratūroje ir jo 2014-12-02 prašymo nagrinėjimo rezultatai yra nepalankūs P. S.: prokuroro A. M. nutarimas nutraukti ikiteisminį tyrimą Nr. panaikintas ir tyrimas atnaujintas; sprendimas dėl VTEK perduotos medžiagos P. S. atžvilgiu liko nepakeistas.

Nepritardama praktikai, kai į teismo posėdį skubantis prokuroras kviečiamas pas prokuratūros vadovą nedelsiant paaiškinti atvykusiam pareiškėjui priimto sprendimo motyvus, Komisija konstatuoja, kad savaime toks vadovo poelgis nesudaro Prokurorų etikos kodekso pažeidimo, tačiau prokuroras negali būti kritikuojamas ar dėl to jam išsakomi priekaištai. Tiriamo įvykio metu nenustatyta, kad prokuroras A. M. buvo aukštesniųjų prokurorų kritikuojamas ar kad jam būtų priekaištaujama dėl jo priimto sprendimo.

Etikos kodekso 5.4.2 punktas įpareigoja prokurorą nesinaudoti tarnybine valdžia, siekiant paveikti kitų asmenų sprendimus, kai jie gali sukelti privačių ir viešųjų interesų konfliktą; 5.2.3 punktas – vengti arogancijos ir nepagarbos pavaldiniams, tačiau reikliai juos kontroliuoti, atidžiai vertinti teisėsaugos pareigūnų padarytus įstatymų ar profesinės etikos pažeidimus, taktiškai reaguoti į prieštaravimus. Prieštaringas prokurorų A. P., K. Š. ir A. M. 2014-12-05 pokalbio aplinkybių apibūdinimas, labai trumpa pokalbio trukmė, prokurorų turimi įgaliojimai ir jų pagarsinimas pokalbio metu (kad aukštesnysis prokuroras turi teisę panaikinti prokuroro A. M. priimtą nutarimą) neduoda pagrindo Komisijai konstatuoti pažeidimų, nurodytų prokuroro A. M. kreipimesi ir paaiškinimuose (kad prokurorui A. M. P. S. akivaizdoje 2014-12-05 buvo priekaištaujama dėl per didelio savarankiškumo, kad jis buvo kritikuojamas ir žeminamas, siekiant jį įbauginti ir priversti ateityje derinti savo sprendimus su vadovybe), nes tam nėra gauta pakankamai duomenų. Pokalbyje dalyvavę prokurorai A. P. ir K. Š. paneigė tokius A. M. teiginius, o P. S. konkrečių frazių negali komentuoti, nes praėjo nemažai laiko, bet jis tvirtina, kad pokalbis vyko dalykiškai, oficialiai, korektiškai ir pagarbiai. Komisijos manymu, prokuroras A. M. pernelyg emociškai sureagavo į 2014-12-05 iškvietimą pas prokurorą A. P. ir vėlesnius įvykius (publikacijas

spaudoje, D. K. el. laišką), todėl 2014-12-15 pokalbį interpretavo perdėtai sureikšminęs ir neteisingai įvertinęs kaip žeminančią kritiką.

Kartu Komisija atmeta prokuroro A. P. teiginius apie tai, kad prokuroras A. M. melavo ir nepagrįstai apkaltino jį ir K. Š., 2014-12-05 pažeidus Prokurorų etikos kodekso reikalavimus. Komisija konstatuoja, kad 2015-03-09 tarnybiniame pranešime ir vėlesniuose paaiškinimuose prokuroras A. M. išreiškė savo asmeninę nuomonę apie nurodytą įvykį, kuri buvo pagrįsta jo subjektyviu šio įvykio supratimu bei vertinimu. Ši nuomonė buvo išreikšta prokuratūros vadovui, pasirenkant tinkamą ir korektišką formą – tarnybiniu pranešimu, neskleidžiant gandų ir (ar) paskalų. Iš to Komisija daro išvadą, kad prokuroras A. M. neturėjo tyčios apšmeižti ar kitaip pažeminti prokurorus A. P. ir K. Š. Be to, A. M. įtikinamai paaiškino, kodėl jis į generalinį prokurorą kreipėsi ne iš karto po 2014-12-05 pokalbio.

Komisija atmeta visas prokuroro A. P. prielaidas (galimus motyvus), dėl kurių, jo nuomone, prokuroras A. M. kreipėsi į generalinį prokurorą (siekimas sužlugdyti atranką, nepasitenkinimas nepaskyrimu į Šiaulių apylinkės prokuratūros vyriausiojo prokuroro pavaduotojo pareigas dėl galimos A. P. ir K. Š. įtakos šiam sprendimui, nuomonė dėl A. P. įtakos publikacijoms ir kt.), nes prokuroras A. M. kategoriškai paneigė minėtas aplinkybes, o kitokių duomenų Komisija negavo.

Komisija, sprendama dėl prokuroro K. Š. veiksmų vertinimo, pažymi, kad 2015-04-07 posėdyje prokuroras A. M. prašė nagrinėti tik galimai neetišką K. Š. elgesį 2014-12-05 pokalbio metu, jokių kitų pretenzijų prokurorui K. Š. jis neišsakė. Minėtą elgesį Komisija įvertino.

Prokuroras K. Š. laiko neetišku prokuroro A. M. neteisingai interpretuojamą jo 2014-12-05 elgesį (tai jau aptarta šioje išvadoje) bei du kartus prokurorui A. P. išreikštą nuogąstavimą, kad prokuroras K. Š. neva iš asmeninių paskatų naikina A. M. proceso sprendimus ir tai įrašė į A. M. Tarnybos vertinimo lapą.

K. Š. paaiškinimai, pateikta informacija ir dokumentų kopijos, duomenys apie prokuroro A. M. tarnybą prokuratūroje yra pakankami konstatuoti K. Š. nešališkumą prokuroro A. M. atžvilgiu.

Prokurorų etikos kodekso 5.2.2 punktas įpareigoja prokurorą nešmeižti kitų, neskleisti gandų ir paskalų, be reikalo nekritikuoti kolegų, tarpusavio bendravimą grįsti mandagumu ir tolerancija. Šmeižimas, gandai ir paskalos – tai tik tiesiogine tyčia atliekami aktyvūs veiksmai. Tačiau Etikos kodeksas nedraudžia prokurorui išsakyti savo nuomonę apie tiesioginį vadovą – aukštesnįjį prokurorą ir jo veiksmus. Komisijos vertinimu, tai yra darbo, tarnybos santykių tarp žemesniojo ir aukštesniojo prokuroro organizavo klausimas. Prokuratūros vadovo (vyriausiojo prokuroro P.) informavimas apie abejones dėl tiesioginio vadovo (prokuroro K. Š.) priimtų sprendimų motyvų, subjektyvaus požiūrio į prokuroro K. Š. proceso veiklą šiuo atveju negali būti vertinamas kaip neetiškas poelgis.

Komisija pažymi, kad šis klausimas dar iki medžiagos nagrinėjimo buvo sėkmingai išspręstas – prokuroras A. P. nedelsiant reagavo į A. M. žodžius, kalbėjosi apie tai su prokuroru K. Š., kuris po to šį klausimą aptarė su prokuroru A. M., išaiškindamas jam savo reikalavimus prokuroro proceso veiklai, priimtų sprendimų motyvaciją, Tarnybos vertinimo lapo duomenis. Akivaizdu, kad šios A. P. pastangomis realizuotos priemonės įtikino A. M. tiesioginio vadovo veiksmų teisėtumu ir pagrįstumu, todėl jis dėl K. Š. proceso veiklos neišsakė jokių pretenzijų nei 2015-03-03 vykusiame pasitarime su Generalinės prokuratūros Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo departamento vadovais, nei generaliniam prokurorui, nei Komisijai. Taigi, šiuo atveju Komisija neįžvelgia prokuroro A. M. veiksmuose šmeižimo, gandų ar paskalų skleidimo.

Komisija, apibendrinusi tyrimo visumą, nusprendžia, kad tyrimo metu negauta pakankamai duomenų konstatuoti prokurorų A. P., K. Š. ir A. M. tarnybinių nusižengimų, nenustatyta jų tyčia pažeisti Prokurorų etikos kodekso ar kitų prokuratūros veiklą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų.

Remdamasi tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasi Lietuvos Respublikos prokuratūros įstatymo 41 straipsnio 3 dalimi, Prokurorų etikos komisijos nuostatų, patvirtintų Lietuvos

Respublikos generalinio prokuroro 2012 m. sausio 9 d. įsakymu Nr. I-16 (Lietuvos Respublikos generalinio prokuroro 2014 m. balandžio 22 d. įsakymo Nr. I-85 redakcija), 43.1 punktu, Komisija

k o n s t a t u o j a,

kad Šiaulių apygardos prokuratūros vyriausiojo prokuroro A. P., Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo skyriaus vyriausiojo prokuroro K. Š. ir šio skyriaus prokuroro A. M. veiksmuose nenustatyta tarnybinių nusižengimų sudėties.

Komisijos pirmininkė

Vida Ramanauskienė

Komisijos nariai:

Alvydas Benošis

Renalda Kučinskaitė

Milda Vainiutė

Gintautas Valickas

Olga Zabelina